

Farmgyakorlati beszámoló Németország

Én ebben az évben, 2010 július 1.-től szeptember 30.-áig voltam kinn Németországban gyakorlaton egy tejtermelő szarvasmarha farmon.

Az előzetes egyeztetések után, június 28.-án éjjel indultam el Győrből busszal. Akkor ez tűnt a legmegfelelőbbnek számomra. Hiszen így az út nagy részét átszállás nélkül tehettem meg. Mivel az ország északi részébe utaztam, az út Hamburgig 18 óra hosszan tartott. Onnan még két órás vonatút várt rám, ami közben még egyszer át kellett szállnom. Így 29.-én este fél 11 körül érkeztem meg az ottani kisvárosba Husumba. Az állomáson várt rám Astrid (az anya) és a gyerekek Thade és Gönna. A városból még fél órási autót következett a farmra. Elsodálokotam, mivel ott Északon, nyáron nem nyugszik le teljesen a nap, így este 11-kor is épp csak szürkület volt.

A Wille család négy tagból áll: a főnököm Holger, a felesége Astrid, a fiuk Thade, és a lányuk Gönna. A Holger apja Jörgen, pedig naponta járt a farmra dolgozni a szomszéd kisvárosból Gardingból, ahol a feleségével Anne Grätevel lakik. Itt a farmon még a Holger nagyapja kezdte a gazdálkodást. Tehát már hagyománya van a családban a marhatartásnak. Az állomány kb. 250 állatból állt, amiből 110 a fejős tehének száma. Az üszőborjúkat felnevelik, és az állomány velük van frissítve, folyamatosan bővítve. És évente 25 bikát nevelnek, a többi borjút, pedig egy másik gazdának eladják.

92 hektáron gazdálkodnak. Ennek nagyobb része legelő, másik része szántó, ahol többségében kukoricát, és kis mennyiségben gabonát termesztnek.

A farmon az istállók alácsatornázottak. Az állatok betonrácsos padozaton állnak, és a híg trágyát a csatornákból a külső tározókba szivattyúzzák. Onnan esős időben, pedig ki van hordva a rétekre, és ott kipermetezve. A télen összegyűlt trágyát, pedig tavasszal elszállítják.

2008-ban épült az új istálló. A tetejének egy része még abban az évben, a másik fele és a többi istálló, pajta teteje, pedig ez év tavaszával lett napelemekkel felszerelve. Az ezek termelte áramot, pedig az áramszolgáltatónak eladják.

A farmon nem is dolgozott más munkás, mint a főnököm, az apja, és én, mint gyakornok. Hárman elláttuk az egész gazdaságot. Én voltam a 2. gyakornok a családnál, már előző évben is volt egy fehérórosz fiú.

A munkarendem a következőképpen alakult: 6-7: munka (bika és borjú etetés)

7-8: reggeli szünet

8-12: munka (farm körüli és legelői, szántóföldi teendők)

12-14: ebédszünet

14-15, 30 munka

15, 30-16 kávé szünet

16-18, 30 (fejés), etetés

A főnököm fejt reggel- este, így nekem, csak ritkán kellett besegítenem a fejőházban. Reggelente a bikákat etettem, és a borjakat itattam cumis kannából. A nagyobbakat pedig (ha nem volt elegendő plusz tej) tejpor keverése után, vályúból. A fejés után, pedig a fejőházat takarítottam.

A reggeli szünet után bekevertük az etető kocsiba az esti eleséget (szilázs, szenázs, szója, ásványi anyagok)- ha rossz idő volt, és nem lehetett kihajtani, reggel is etettünk.

Utána indultam ki autóval a réteken kint lévő borjakat, bikákat, szárazon álló teheneket ellenőrizni (darab, villanypásztor működése). Augusztustól, pedig a kisebbeknek tápot is kellett kivinnem. Miután vissza értem, együtt dolgoztunk, vagy önállóan kellett tevékenykednem. Például Jörggel villanypásztort építettünk ki a legelőkön, vagy Holgerrel traktoroztunk- földmunkákat vagy almot, takarmányt hordtunk.

Rendszeresen körmőztünk is. A reggeli fejés közben külön lettek hajtva a tehenek, és eleségkészítés után a kalodában megkörmözve. Közösén csináltuk, így megtanulhattam, hogy miként kell megfelelően rendbe tenni a patákat. A szárazra állítottakat aztán utánfutóval kivittük valamelyik rétre, a többi, pedig ment vissza a csordához, és együtt lettek kihajtva.

Egyedül, a borjaknál kellett almoznom, trágyáznom, vagy a farm körül füvet nyírnom, az istállóban a megürült helyeket magas nyomáson kimosatnom. Rétkaszálás előtt a helyét kellett előkészítenem a szenázsidepónak, és miután egy cég behordta, és hegybe rakta a füvet, következő nap a lefóliázott hegyet kellett gumiabroncsokkal telepakolni, hogy légmentes, és szélvédett legyen.

A farmi munkához a betonozás is hozzá tartozott. Új kihajtót betonoztunk az istálló elé, és placcot az új és nagyobb táptározónak. Hosszabb ideig tartott, míg a régi tározót felújítottuk, és üzemkésszre felállítottuk az új helyen.

Nagyon tetszett kint, hogy a németek mindig ünnepeltek. Minden hétre jutott valamilyen esemény, ami alkalmával szerveztek egy ünnepséget. Nyáron a szomszéd kisvárosban Gardingban, rendszeresen tartottak zenefesztiválokat. Csütörtök esténként a sétáló utca több pontján voltak különböző zenekarok, melyek mind különböző stílusban játszottak zenéket. Nagyon kellemesen lehetett ott eltölteni az időt. A nagyobb városban Husumban is, többször volt rendezvény, melyekre akár családosan is ellátogattunk. Vagy ha a család ment rokonokat látogatni, és volt épp rendezvény, szóltak, hogy szívesen elvisznek, ha el szeretnék menni a programokra. Így nem kellett vonatoznom. Az ünnepségek nagyok voltak. Több színpadon voltak előadások, rengeteg ember gyűlt össze az utcákon, ahol lehetett vásárolni, német ételeket enni, sört inni.

Mivel a család minden férfi tagját érdeklí a mezőgazdaság, különböző szakmai napokra, bemutatókra is ellátogattunk. Voltunk kukorica bemutatón, ahol egy cég a különböző felhasználásra kitermesztett növényeit mutatta be. A bemutató után, pedig vendégül láttak minket egy grill partin. Egy alkalommal ellátogattunk Rentsburgba a „Gazda napokra” is. Mivel Astridot és Gönnát ez nem nagyon érdekelte, ezért „fiús napot” tartottunk. A gyerekek unokatestvére is velünk jött, aki az ott termékbemutatót tartó egyik cégnél dolgozott. Nagyon jól éreztük magunkat, hiszen hatalmas területen lehetett különböző standokat meglátogatni, mezőgazdasági gépeket nézni, megvásárolni. Volt szárnyas, és nyúl- fajta bemutató is. Nagyon kellemes napot töltöttünk ott el.

Mivel a farm egy tengerbe nyúló kis félsziget közepén fekszik, sok helyen nézhettem meg a tengert. Szabadidőmben sok lehetőség nyílt rá, hogy meglátogassam a tengerparti falvakat, kikötőket. Nagyon jól éreztem ott mindig magam, hiszen lenyűgöző volt a tenger szépsége, végtelensége.

Szinte úgy laktam ott a családnál, mint egy rokon, családtagként kezeltek. Ha valahova mentek, mehettem én is velük. Holger mint tűzoltó parancsnok, a többiekkel szervezett grill partit, ahova szintén együtt mentünk, és nagyon jól éreztük magunkat. Annyira a családhoz tartoztam már, hogy az unokatestvérük, Sören meghívott a születésnapjára, és náluk töltöttük az egész napot.

Ha most jelentkeznék először a programra, biztosan hosszabb időre mennék ki gyakorlatra. Mivel úgy érzem, hogy három hónap kevés a nyelvtudás megfelelő szintre való fejlesztéséhez. Valószínűleg jobban fejlődött volna a tudásom, ha többet vagyok emberek

között, de mivel a nap nagy részét az állatokkal töltöttem, ezért nem sokat tudtam beszélgetni. Jörggel csak a munkavégzésről kommunikáltunk, és Holgerrel sem volt olyan sok alkalom a beszélgetésre, hogy az jelentősen segíthette volna a nyelvi fejlődésemet. Így maradtak az étkezésekkor, szabadidőben lévő közös beszélgetések. Sajnos ezen a vidéken is- ahol voltam-, beszélnek egyfajta dialektust, amit nehéz megérteni. Az Astrid az elején figyelt rá, hogy irodalmi nyelven beszéljen hozzám, de a férje és az apósa nem is tudnak úgy beszélni. Természetesen egy idő után hozzá szokik az ember a nyelvjáráshoz, de még egyszer ennyi időre lett volna szükség a jó nyelvtudáshoz.

Ebbe az északi régióba a Német Partnerszervezet Orosz- és Fehéroroszországból hoz gyakornokcsopotokat. Mivel a gyakornok, aki erre a farmra jött volna, valamilyen okból visszamondta a kiutazást, a megürült helyre kerülhettem én. Ezeknek a gyakornokoknak a számára egy napos szemináriumokat szerveznek, és mivel a környékben volt az egyik, a szervezőtől én is kaptam rá meghívást. A nap délelőttjén egy tejgyárat látogattunk meg Witzwortban. Érdekes volt körbejárni a gyárat, és megnézni a termelés folyamatait. Az idegenvezetés végén még termékkóstolót is tartottak nekünk. Ebédet Husumban ettünk, majd délután Oldenswortba mentünk, ahol egy kis hentesüzemet és boltot látogattunk meg. Bár az igazgatók beszédének lényegét értettem, azért az orosz gyakornokoknak egyszerűbb dolguk volt, mivel volt tolmácsuk, és Olga mindent fordított nekik.

Augusztus végén, szeptember elején volt az ország déli részében Triesdorfban a Nemzetközi Nyári Szeminárium. Ezen 11 nemzet, 23 gyakornoka vett részt. A szeminárium nagyon tanulságos, és élményekben gazdag volt, szerintem mindannyiunk számára. Bár sok helyről érkezünk, nagyon jól megtaláltuk az összhangot, és kellemesen teltek el együtt a napok. Stefán (a szervező) és munkatársai nagyon jól állították össze a programokat. Hiszen minden ágazat gyakornoka megtalálta a számára érdekes programokat. Hallgattunk előadásokat a szarvasmarhatartásról, sertés tartásról, GPS-es technológiáról. Látogattunk méhészetet, biogáz üzemet, kertészeteket, gépparkot. Kultúrprogram keretében Meglátogattuk Nürnberg városát, ahol bejártuk az Ó-várost, felmentünk a várba, és vacsorára egy nagyon szép étteremben, helyi tradicionális ételeket ettünk. Nagyon jó ötlet volt, és számunkra nagyon élvezetes, hogy egyik este a nemzetek saját ételeiket készítették el, és mindenki végig kóstolhatta a másik országok nemzeti ételeit. Minden este nagyon jól szórakoztunk. Énekeltünk, gitároztunk, beszélgettünk. Szombat reggel azzal a reménnyel búcsúztunk el egymástól, hogy találkozunk még valamikor az életben.

A gyakorlat összességében nagyon tanulságos, érdekes és élvezetes volt számomra. Nagyon örülök, hogy elnyertem ezt a pályázatot, és kijuthattam, tudásomat fejleszteni tapasztalatokat szerezni. Remélem, hogy amit kinn tanultam, majd hasznosíthatom későbbi munkám során.

2010. október 30.

Gecsei Zoltán

Képes illusztráció

Napelemek az új istálló tetején

Szenázshegy készítés

Tejgyárban, orosz gyakornokokkal

Főztem a családnak pörköltet

Kirándultam Husumba

Tengerparton, dagálykor

Szemináriumon, 11 országból 23 gy
kornok, és 3 vezető

Főzés: Mianmár, Magyar-
ország, Románia, Kína

Kertészetben: Neharttal és Attilával

Reggeli után beszélgetés

Nürnberg-i várkapuban

